

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-665/23 - 1

Υπόθεση C-665/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

9 Νοεμβρίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Cour de cassation (Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Νοεμβρίου 2023

Αναιρεσείων:

IL

Αναιρεσίβλητη:

Veracash SAS

[παραλειπόμενα]

IL, [παραλειπόμενα] κατά της αποφάσεως που εκδόθηκε στις 3 Ιανουαρίου 2022 από το cour d'appel de Paris (εφετείο Παρισίων) [παραλειπόμενα], στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς μεταξύ του IL και της εταιρίας Veracash, [παραλειπόμενα] αναιρεσίβλητης.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

[παραλειπόμενα]

[δικονομικά ζητήματα]

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Κατά την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση [παραλειπόμενα], στις 24 Μαρτίου 2017, η εταιρία Veracash στην οποία ο ΠΛ είχε ανοίξει καταθετικό λογαριασμό σε χρυσό, έστειλε στη διεύθυνση του τελευταίου νέα κάρτα αναλήψεων και πληρωμών. Υποστηρίζοντας ότι ούτε είχε ζητήσει ούτε είχε λάβει την κάρτα αυτή και ότι είχε υποστεί, από τις 30 Μαρτίου έως τις 17 Μαΐου 2017, καθημερινές αναλήψεις μετρητών από τον λογαριασμό του τις οποίες δεν είχε εγκρίνει, ο ΠΛ άσκησε αγωγή κατά της εταιρίας Veracash με αίτημα την επιστροφή των εν λόγω ποσών και την καταβολή αποζημιώσεως.
- 2 Η αγωγή του απορρίφθηκε πρωτοδίκως και κατ' έφεση με το σκεπτικό, ιδίως, ότι δεν μπορούσε να επικαλεστεί τις διατάξεις του άρθρου L. 133-18 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα) στο μέτρο που δεν είχε ειδοποιήσει «αμελλητί» και «αμέσως» την εταιρία Veracash σχετικά με τις επίδικες συναλλαγές.

Υπόμνηση της εφαρμοστέας νομοθεσίας

- 3 Εφαρμοστέα είναι η νομοθεσία που ίσχυε κατά τον χρόνο των επίδικων αναλήψεων μετρητών, από τις 30 Μαρτίου έως τις 17 Μαΐου 2017.

Η οδηγία 2007/64/EK της 13ης Νοεμβρίου 2007

- 4 Η οδηγία 2007/64/EK της 13ης Νοεμβρίου 2007 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK, περιλαμβάνει άρθρο 56, με τίτλο «Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών», το οποίο προβλέπει τα εξής:

«1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

- α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και
- β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του»

- 5 Κατά το άρθρο 58 της οδηγίας αυτής, με τίτλο «Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών»:

«Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιηθεί αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 75, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο III».

- 6 Το άρθρο 60 της ίδιας οδηγίας, με τίτλο «Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Μπορεί να αποφασισθεί η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.»

- 7 Κατά το άρθρο 61 της εν λόγω οδηγίας, με τίτλο «Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών»:

«1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 60, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν ο πληρωτής δεν έχει ενεργήσει με δόλο ή δεν εκπλήρωσε σκοπίμως μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώνουν το όριο ευθύνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη φύση των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του μέσου πληρωμών και τις περιστάσεις της απώλειας, της κλοπής ή της υπεξαίρεσης.

4. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την

ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

5. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ), ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.»

Το εθνικό δίκαιο

8 Η οδηγία 2007/64/EK μεταφέρθηκε στη γαλλική έννομη τάξη με την ordonnance n° 2009- 866, du 15 juillet 2009, relative aux conditions régissant la fourniture de services de paiement et portant création des établissements de paiement (πράξη νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 2009/866, της 15ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους παροχής υπηρεσιών πληρωμών και τη σύσταση ιδρυμάτων πληρωμών), η οποία εισήγαγε, μεταξύ άλλων, τα άρθρα L. 133-17, L. 133-18, L. 133-19 και L. 133-24 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα) τα οποία επαναλαμβάνουν τα άρθρα 56, 58, 60 και 61 της οδηγίας.

9 Κατά το άρθρο L. 133-17, I, του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα), όπως αυτό διαμορφώθηκε με την πράξη αυτή «[ο] χρήστης υπηρεσιών πληρωμών ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή, υπεξαίρεση ή μη εγκεκριμένη χρήση του μέσου πληρωμών του ή των συνδεδεμένων με το μέσο αυτό δεδομένων, προκειμένου να ανασταλεί η χρήση του μέσου πληρωμών».

10 Κατά το άρθρο L. 133-18 του ίδιου κώδικα:

«Σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής που έχει γνωστοποιηθεί από τον χρήστη υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο L. 133- 24, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

Ο πληρωτής και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν συμβατικώς τη χορήγηση περαιτέρω αποζημίωσης.»

11 Κατά το άρθρο L. 133-19 του ίδιου κώδικα:

« I. – Σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής συνεπεία της απώλειας ή της κλοπής του μέσου πληρωμής, ο πληρωτής ευθύνεται, πριν από την προβλεπόμενη στο άρθρο L. 133-17 ειδοποίηση, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση του μέσου πληρωμής αυτού, μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ.

Ωστόσο, ο πληρωτής δεν ευθύνεται σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής που πραγματοποιήθηκε χωρίς τη χρήση εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας.

II. – Ο πληρωτής δεν ευθύνεται αν η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής πραγματοποιήθηκε κατόπιν υπεξαίρεσης, εν αγνοία του πληρωτή, του μέσου πληρωμής ή των συνδεδεμένων με αυτό δεδομένων.

Επίσης, δεν ευθύνεται σε περίπτωση πλαστογράφησης του μέσου πληρωμής αν, κατά τον χρόνο της μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πληρωτής είχε στην κατοχή του το μέσο του.

III. – Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που καθιστούν δυνατή την προβλεπόμενη στο άρθρο L. 133-17 ειδοποίηση προκειμένου να ανασταλεί η χρήση του μέσου πληρωμής, ο πληρωτής δεν φέρει οικονομικές συνέπειες, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

IV. – Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε τις κατά τα άρθρα L. 133-16 et L. 133-17 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια.»

12 Τέλος κατά το άρθρο L. 133-24 του εν λόγω κώδικα:

«Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών ειδοποιεί αμελλητί τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών και το αργότερο εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκατριών μηνών από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν του παρέσχε ούτε του κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την εν λόγω πράξη πληρωμής σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του πρώτου τίτλου του βιβλίου III.

Με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου ο χρήστης είναι φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για μη επαγγελματικούς σκοπούς, με συμφωνία των μερών είναι δυνατή παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.»

Εξέταση των λόγων αναιρέσεως:

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου

Ο λόγος αναιρέσεως

13 Ο ΙΙ προσάπτει ότι στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κρίθηκε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να υποχρεωθεί η εταιρία Veracash να του επιστρέψει χρυσό βάρους 794,513 γραμμαρίων ή, ελλείψει αυτού, να του πληρώσει σε ευρώ την αξία του και ότι απέρριψε όλα τα άλλα αιτήματά του, παρότι «ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών ειδοποιεί αμελλητί τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για

οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών και το αργότερο εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκατριών μηνών από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν του παρέσχε ούτε του κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την εν λόγω πράξη πληρωμής» [παραλειπόμενα]: ότι εν προκειμένω, το cour d'appel (εφετείο) έκρινε ότι ο IL δεν μπορούσε να επικαλεστεί τις διατάξεις του άρθρου L. 133-18 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα) στο μέτρο που ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να ειδοποιεί «αμελλητί» και «αμέσως» τον πάροχο για τη μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής και ότι ο IL δεν απέδειξε ότι είχε εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή δεδομένου ότι είχε αποστείλει στην εταιρία Veracash έντυπο αμφισβήτησης στις 23 Μαΐου 2017, σχεδόν δύο μήνες μετά από την πρώτη αμφισβητηθείσα ανάληψη μετρητών, όταν ο χρήστης τραπεζικής κάρτας διαθέτει δεκατρείς μήνες από την ημερομηνία χρέωσης για να προβεί στην ειδοποίηση αυτή· ότι αποφαινόμενο κατά τον τρόπο αυτό, το cour d'appel (εφετείο) παρέβη το άρθρο L. 133-24 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα), όπως ίσχυε προ της ordonnance n° 2017-1252 της 9ης Αυγούστου 2017.»

Απάντηση του Δικαστηρίου

Επί του παραδεκτού του λόγου αναιρέσεως

- 14 [παραλειπόμενα].
- 15 [παραλειπόμενα].
- 16 Ο λόγος είναι [παραλειπόμενα] παραδεκτός.

Επί του βασίμου του λόγου αναιρέσεως

- 17 Η επίλυση της διαφοράς εξαρτάται από το ζήτημα αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να αρνηθεί να επιστρέψει το ποσό μη εγκεκριμένης πράξης όταν ο πληρωτής, παρότι ειδοποίησε για την εν λόγω πράξη εντός των δεκατριών μηνών από την ημερομηνία χρέωσης, καθυστέρησε να το πράξει, χωρίς η καθυστέρηση αυτή να είναι σκόπιμη ή να οφείλεται σε βαριά αμέλεια εκ μέρους του.
- 18 Ο [IL], αναιρεσείων, υποστηρίζει κυρίως ότι ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών διαθέτει δεκατρείς μήνες από την ημερομηνία χρέωσης για να προβεί στην ειδοποίηση.
- 19 Η εταιρία Veracash, αναιρεσίβλητη, αντιτάσσει ότι ο νομοθέτης επιβάλλοντας, με το άρθρο L. 133-24 του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα), στον χρήστη να ειδοποιεί αμελλητί σχετικά με μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής, θεσπίζοντας παράλληλα προθεσμία δεκατριών μηνών, αποσκοπούσε στη θέσπιση διπλής προθεσμίας και ότι η προθεσμία των δεκατριών μηνών αποτελεί απώτατη προθεσμία. Προσθέτει ότι, λαμβανομένων υπόψη του ζητημάτων που διακυβεύονται, η οικονομία της διάταξης αυτής

απαιτεί ο χρήστης της υπηρεσίας, μόλις αντιληφθεί ασυνήθιστη δραστηριότητα, να αντιδράσει αμέσως γνωστοποιώντας στον πάροχό του την ασυνήθιστη δραστηριότητα.

- 20 Οι διατάξεις του code monétaire et financier (νομισματικού και χρηματοπιστωτικού κώδικα) που έχουν εφαρμογή στη διαφορά και οι οποίες μεταφέρουν την οδηγία 2007/64/EK στην εσωτερική έννομη τάξη πρέπει να ερμηνευτούν σύμφωνα με τα άρθρα της οδηγίας αυτής.
- 21 Το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) διαπιστώνει ότι η γραμματική ερμηνεία του άρθρου 58 της οδηγίας 2007/64/EK μπορεί, όπως έκρινε το cour d'appel (εφετείο), να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δικαιούται να αρνηθεί την επιστροφή του ποσού μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής για τον λόγο και μόνο ότι ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμής του τη γνωστοποίησε με καθυστέρηση, ακόμη και αν η γνωστοποίηση αυτή έλαβε χώρα εντός της προθεσμίας των δεκατριών μηνών. Επισημαίνει ότι μια τέτοια ερμηνεία βρίσκει έρεισμα στην αιτιολογική σκέψη 31 της οδηγίας, η οποία αναφέρει, αφενός, ότι «[ο] πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιηθεί αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως» και, αφετέρου, ότι «[π]ροκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι και οι συνέπειες των μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών, ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει, το συντομότερο δυνατόν, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τυχόν αμφισβητήσεις δήθεν μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών [...] Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών τηρήσει την προθεσμία αυτήν, θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τις εν λόγω αξιώσεις εντός των περιόδων παραγραφής που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο.»
- 22 Ωστόσο μια τέτοια ερμηνεία, δεν φαίνεται να συμβιβάζεται ευχερώς με το άρθρο 61, παράγραφος 2, της οδηγίας 2007/64/EK, το οποίο προβλέπει ότι ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημίες που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, ότι δηλαδή στερείται του δικαιώματός του επιστροφής, μόνο εφόσον, ιδίως, δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 της ίδιας οδηγίας υποχρεώσεις του, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η υποχρέωση να ενημερώσει αμελλητί τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για την απώλεια, την κλοπή ή την υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών του ή για μη εγκεκριμένη χρήση του. Συγκεκριμένα, αν, εν πάση περιπτώσει, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να επιστρέψει στον πληρωτή το ποσό μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής για την οποία ο πληρωτής τον ειδοποίησε με καθυστέρηση, δεν έχει σημασία αν η καθυστέρηση αυτή οφείλεται σε πρόθεση ή βαριά αμέλεια.
- 23 Ερμηνεύοντας το άρθρο 58 της οδηγίας 2007/64/EK με την απόφασή του της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, CRCAM (C-337/20, σκέψη 36), το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι «χρήστης ο οποίος δεν ειδοποίησε τον πάροχο

του υπηρεσιών πληρωμής σχετικά με μη εγκεκριμένη πράξη εντός δεκατριών μηνών από τη χρέωση του σχετικού ποσού δεν μπορεί να εγείρει αξιώσεις κατά του παρόχου, ούτε και με βάση το κοινό δίκαιο, και δεν είναι, ως εκ τούτου, δυνατόν να του επιστραφεί το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης», αλλά δεν αποφάνθηκε επί των συνεπειών της μη τήρησης από τον πληρωτή της υποχρέωσης να ενημερώσει αμελλητί τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι διαπίστωσε μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

- 24 Μολονότι το Cour de cassation (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο) κατανοεί την ανάγκη παρακίνησης του πληρωτή να μεριμνά για την ειδοποίηση του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, εκτιμά ωστόσο, υπό το πρίσμα του άρθρου 61, παράγραφος 2, της οδηγίας 2007/64/EK, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν θέλησε να τιμωρήσει οποιαδήποτε καθυστέρηση, ανεξαρτήτως συνθηκών, με πλήρη στέρηση του δικαιώματος του πληρωτή προς επιστροφή. Κλίνει υπέρ μιας ερμηνείας της οδηγίας αυτής, κατά την οποία, πλην της περίπτωσης δόλιας ενέργειας του πληρωτή ή ειδοποίησης μετά από τη λήξη της προθεσμίας των δεκατριών μηνών, το γεγονός ότι ο πληρωτής καθυστερεί να ειδοποιήσει τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με την απώλεια, την κλοπή, την υπεξαίρεση ή οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη χρήση του μέσου πληρωμών του δεν ασκεί επιρροή στο δικαίωμά του προς αποκατάσταση των ζημιών που προκαλούνται από μη εγκεκριμένες πράξεις, τις οποίες μια αμελλητί ειδοποίηση δεν θα μπορούσε να είχε αποτρέψει, και ότι ο πληρωτής πρέπει να στερείται το δικαίωμα αποκατάστασης μόνο των ζημιών που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις, την αποτροπή των οποίων θα είχε καταστήσει δυνατή μια αμελλητί ειδοποίηση, υπό την προϋπόθεση ότι η καθυστέρηση ειδοποίησης οφείλεται σε εκ μέρους του πρόθεση ή βαριά αμέλεια.
- 25 Καθόσον η ακριβής ερμηνεία των άρθρων 56, 58, 60 και 61 της οδηγίας 2007/64 EK δεν είναι προφανής, πρέπει να ανασταλεί η διαδικασία και να υποβληθούν στο Δικαστήριο τα προδικαστικά ερωτήματα που εκτίθενται στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, το Δικαστήριο:

Λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1° Έχουν τα άρθρα 56, 58, 60 και 61 της οδηγίας 2007/64 EK της 13ης Νοεμβρίου 2007 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/EK, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/EK, την έννοια ότι ο πληρωτής στερείται το δικαίωμα επιστροφής του ποσού μη εγκεκριμένης πράξης όταν καθυστέρησε να ειδοποιήσει τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τη μη

εγκεκριμένη πράξη πληρωμής, ακόμη και αν προέβη στην ειδοποίηση αυτή εντός των δεκατριών μηνών από την ημερομηνία χρέωσης;

2°/ Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εξαρτάται η στέρηση του δικαιώματος του πληρωτή προς επιστροφή από το γεγονός ότι η καθυστέρηση ειδοποίησης οφείλεται σε πρόθεση ή βαριά αμέλεια του πληρωτή;

3°/ Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, στερείται ο πληρωτής το δικαίωμα επιστροφής των ποσών όλων των μη εγκεκριμένων πράξεων ή μόνο εκείνων οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί αν η ειδοποίηση δεν είχε πραγματοποιηθεί με καθυστέρηση;»

[παραλείπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ